Szanyi Tibor becsülete

2017 október 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 1

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Üzent 1956-ról. Egy meglincselt ávós képével, és azzal, hogy idéz?jelbe tette az ünnepet.
Azt írta a meglincselt ávós képe alá, hogy
„ünnephez” közeledvén…
Értjük.

S talán azt is mondhatnánk, semmi szükség nincs arra, hogy ennek az „embernek” aljasságával foglalkozzunk, de ha ezt mondanánk, nem lenne igazunk. Ugyanis Szanyi „ünnepe” messze túlmutat önmagán, Szanyi „ünnepe” szimbólum, és bizonyíték mindarra, ami miatt ezeket mind a mai napig pusztán el kell viselni, t?rni kell, mint a megszáradt, kifehéredett kutyagumit az árokparton, és soha nem lehet beemelni ?ket a nemzeti közösségbe.

Amúgy pedig, csak a miheztartás végett: A Nagy Francia Forradalom mindjárt egy becstelen lincseléssel vette kezdetét: a Bastille-t véd? Bernard-Jourdan de Launay délután három órakor kit?zte a fehér zászlót a bástyára, és megállapodott az ostromlókkal, hogy embereivel szabadon elvonulhat. Ezt megígérték neki, majd a fegyvertelenül utcára lép? katonákat parancsnokukkal együtt meglincselték, és a halott katonák fejét lándzsára t?zve járkált a városban fel-alá a cs?cselék.

És hol volt még akkor a jakobinus diktatúra!?

Az a jakobinus diktatúra, amely nem véletlenül lett szellemi, lelki, erkölcsi el?- és példaképe a bolsevik cs?cseléknek (a szanyi-féléknek).
Az a jakobinus diktatúra, amely elhozta a franciáknak az igazi rémuralmat, amely feltalálta a világtörténelem els? igazi nonszenszét és mindjárt megfellebbezhetetlen jelszót csinált bel?le: „Éljen a szabadság zsarnoksága!”

Az a jakobinus diktatúra, mely ezreket küldött vérpadra minden ok nélkül, végül pedig vérpadra küldte önmagát is, hál’Istennek.

Az a jakobinus diktatúra, amely 1793 márciusában elrendelte, hogy zárjanak be minden templomot Franciaországban, amely elkobozta a templomok kegytárgyait, és rendeletben tiltotta meg a franciáknak, hogy kereszt formájú síremléket állítsanak halottaiknak. Majd amikor ezek miatt lázadás tört ki Vendée-ben, a „köztársaságiak” el?bb 45 ezer katonát küldtek a térségbe, majd, miután ezt a hader?t a lázadók felmorzsolták, megbízták Jean-Baptiste Carrier tábornokot, hogy „tegyen rendet” a térségben, hangsúlyozva neki, hogy „bármi áron”.

Ne vesszünk most el a részletekben még Szanyi kedvéért sem, csak rögzítsük: több, mint egy évig tartó véres harcok után Vendée tartományban 50 000 (ötvenezer!) civilt mészároltak le a „szabadság zsarnoksága” nevében.

Vajon Szanyi a jöv? évi francia nemzeti ünnep alkalmából egy „ünnephez” közeledvén feliratú távirattal fogja köszönteni Brüsszelben francia képvisel? társait, esetleg megtoldva a táviratot Charlotte Corday levágott fejével, amint hóhéra éppen arcon üti?

Ugyan dehogy!
Hiszen a szanyiék mindezért rajonganak. És valószín?leg az emberi história legszebb, legfelemel?bb, legcsodálatosabb pillanatának azt tartják, amikor a bolsevik állatok Jekatyerinburgban, az Ipatyev-ház pincéjében agyonl?tték a cári családot és a családot a halálba is elkísér? személyzetet.

Öt gyermek lelte ott halálát a cáron és a cárnén kívül. Olga, Tatjana, Marija, Anasztázia, és a legfiatalabb, a mindössze 14 éves cárevics, Alekszej nagyherceg. A sort?z után a négy lányból három magához tért, ugyanis a f?z?jük felfogta a golyókat. Ekkor a sikoltozó leánygyermekeket a bolsevik állatok puskatussal agyonverték.

Vajon a szanyik egymás közt, titokban hogyan fogják megünnepelni november 7-ét? Idéz?jelbe téve?

Nem, dehogy. Ezek ezt szeretik. A „szabadság zsarnokságát”, meg a „proletáriátus demokratikus diktatúráját”.

És fel sem fogják, hogy semmi csodálni való nem lett volna abban, ha 1956-ban még az írmagjukat is kiirtják a fellázadt magyarok. S?t, az lett volna a magától értet?d? azok után, amit ezek az állatok, a szanyi-félék szellemi, lelki, erkölcsi el?dei és rokonai ebben az országban m?veltek.

De 1956 végtelen tisztasága és a magyarok embersége ezt kizárta. Néhány elszigetelt és sajnálatos lincselés után szerte az országban inkább megvédték a rákosista hatalom ilyen-olyan rangú helyi képvisel?it, leírhatatlan,

mocskos gazembereket. Akik megvédték ?ket, azokat a forradalom leverése után hálából felakasztották, lásd például Brusznyai Árpád esetét Pap Jánossal.

Persze, legyünk igazságosak: Pap Jánosba legalább annyi tisztesség maradt, hogy a rendszerváltás utáni els? pillanatban önkezével vetett véget becstelen és ocsmány életének.

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló